

ת"פ 35556/02/18 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד שאוגי עבד אלרבה אבו עמאר

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"ה ניסן תשע"ט
30 אפריל 2019

ת"פ 35556-02-18 מדינת ישראל נ' אבו עמאר (עציר)
תיק חיצוני: 21935/2018

לפני	כב' השופט רון סולקין
מאשימה	מדינת ישראל - פמ"ד ע"י ב"כ עו"ד שאול ציון
נגד	שאוגי עבד אלרבה אבו עמאר (עציר) ע"י ב"כ עו"ד
נאשם	שמואל ברגר

**החלטה בבקשה לפיצול סכום הפקדה למספר שוברים
ביחס להוראות החוק לאיסור הלבנת הון, תש"ס - 2000**

לפני בית המשפט מונחת בקשה להורות לגזירות בית המשפט לפצל שובר תשלום, שנופק לצורך הפקדה מראש של פיצוי לנפגעי העבירה, לששה שוברים נפרדים, בסכומים קטנים יותר (בקשות מס' 11, 13, 14).

השתלשלות הדברים

ביום 15/10/18, הורשע הנאשם בתיק זה, על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות כדלקמן:

- קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, בניגוד לסעיף 415 סיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (שתי עבירות);
- התחזות לאדם אחר, בניגוד לסעיף 441 לאותו חוק;
- שיבוש מהלכי משפט, בניגוד לסעיף 244 לאותו חוק.

בהתאם להסדר הטיעון, נדחה הדיון, תוך שסוכם בין הצדדים, כי עד למועד שמיעת פרשת העונש, יפקיד הנאשם סך בן 54,000 ₪ במזומן בקופת בית המשפט, סך אשר מיועד להיות מועבר כפיצוי לנפגעי העבירה, עם מתן גזר הדין.

בתאריך 16.04.19, פנתה ההגנה לבית המשפט בבקשה למתן הנחיה למזכירות בית המשפט, לפצל סכום ההפקדה עמוד 1

לששה שוברים, חמישה מתוכם - בסך 10,000 ₪ והאחרון - בסך 4,000 ₪.

בית המשפט הורה להגנה לנמק בקשתה זו וביום 17/04/19, הוגשו הנימוקים מטעם ההגנה וכה נאמר:

הסיבה בגינה מבוקש להורות על חלוקת תשלום סכום הגזלה ל-6 שוברים, הינה לאור חוק איסור הלבנת הון, לפיו לא ניתן לשלם שובר במזומן בסכום העולה על 10,000 ₪.

חוק איסור הלבנת הון, תש"ס - 2000 (להלן: "**החוק**"), הטיל מגבלות על עסקאות ופעולות פיננסיות שונות, במטרה לצמצם את היקף ההון הבלתי מדווח ("הון שחור") וכן להתחקות אחר כספים שמקורם בפעילות פלילית או פעילות אסורה נגד בטחון המדינה.

במסגרת חוק זה, הוטלו גם חובות דיווח על גופים ועל סוגים שונים של נותני שירותים, לרבות נותני שירותים פיננסיים, כגון תאגידים בנקאיים ובנק הדואר.

כך, בהתאם להוראות סעיף 3(ז) **לצו איסור הלבנת הון (חובות זיהוי, דיווח וניהול רישומים של בנק הדואר למניעת הלבנת הון ומימון טרור)**, תשע"א - 2011 וכן הוראות סעיף 2(ז) **לצו איסור הלבנת הון (חובות זיהוי, דיווח וניהול רישומים של תאגידים בנקאיים למניעת הלבנת הון ומימון טרור)**, תשס"א - 2001, וכן הוראות חיקוק נוספות בצווים אלה, נאסרו על נותני שירותים פיננסיים - במקרה זה תאגידים בנקאיים ובנק הדואר - פעולות במזומן, שאינן נרשמות בחשבון של מבצע הפעולה, וסכומן עולה על 10,000 ₪, ללא הליך של זיהוי והכרת הלקוח - המבקש לבצע הפעולה הפיננסית, כשלצורך כך, יידרש הלקוח למלא טופס ולמסור פרטים מסוימים בנוגע לזהותו ופעמים אף בנוגע לעיסוקו למקורם של הכספים.

מעשה או מחדל, שמטרתו הסתרה או הסוואה של מקור הכספים, או שיבוש הדיווח בנוגע לכך - עלולים אף לגרור אחריהם אחריות בפלילין, בעבירה מסוג פשע, שהעונש המקסימלי שבצדה עד חמש שנות מאסר, ואם הוברר, כי מקורם של הכספים בעבירה, בפעילות פלילית או בטחונת - המדובר בעבירה שבצדה שבע שנות מאסר. ראו סעיף 3(ב) ביחד עם סעיף 7 לחוק.

מתן הוראה בדבר פיצול שוברי התשלום - מטרתה, למעשה, לעקוף חובת הדיווח שקבע המחוקק ובכך - לסכל מטרת החוק.

לא זו אלא, מצב בו הוראה זו ניתנת מאת ערכאה שיפוטית - עלול ליצור מצג שווא כלפי הציבור, כי פיצול מלאכותי של עסקה או פעולה פיננסית, במטרה לחמוק מחובת הדיווח - הוא לגיטימי. בהמשך, עלול מצג זה אף לשמש בסיס לטענות שונות, כגון טענה של הגנה מן הצדק בעקבות מצג שיפוטי שגוי. כך, בפסק הדין ע"פ (מחוזי באר שבע) 7245/98 **דג נ' רשות שמורות הטבע** (הרכב ערעורים בראשות אב"ד, כב' השופט א' לרון ז"ל, פסק הדין ניתן ביום

27.01.99 ע"י כב' השופט נ' הנדל, כתוארו אז - פורסם במאגרים) זוכה אדם, אשר עבר עבירה, בעקבות מצג שיפוטי שגוי, בעקבות פסק דין שניתן במקרה קודם; עוד ראו סקירה מקיפה בעניין זה בהחלטה שניתנה בבית משפט זה בתיק תו"ב 58742-05-15 **הועדה המקומית לתכנון ולבניה ערד נ' ברנד ואח'** (פורסמה במאגרים - 17.07.18), שם הורה בית המשפט על מחיקת סדרת כתבי אישום, בין היתר בשל מצג שנוצר עקב החלטות שיפוטיות סותרות; כן ראו סקירה דומה בגזר הדין ת"פ 25462-04-18 **מדינת ישראל נ' אבו סקיק** (פורסם במאגרים - 28.02.19), שם, במסגרת שיקולי הענישה בתיק פלילי, שנפתח על רקע עבירה של ריבוי נישואין - נלקח בחשבון כי ערכאה שיפוטית אחרת - בית הדין השרעי - פעלה באופן שעלול היה לחזק מצג שווא, לפיו אין מניעה להקים משפחה פוליגמית, בכך שאשררה תוקפם של נישואין, שנערכו בניגוד להוראות החוק.

ליתר פירוט בנושא זה ראו י' נקדימון **הגנה מן הצדק** הוצאת נבו, תשס"ד - 2003 ע' 205 - 210.

אין מקום, כי בית המשפט ייתן יד לפיצול מלאכותי של הפעולה הפיננסית, שמטרתו לחמוק מהחובות החלות על המפקיד וכן על התאגיד הבנקאי או על נותן השירות הפיננסי, בהתאם לחוק ולתחיקת המשנה שמכוחו.

לפיכך - דוחה בית המשפט את הבקשה להורות למזכירות לפצל את שוברי התשלום.

המזכירות תודיע.

ניתנה היום, כ"ה ניסן תשע"ט, 30 אפריל 2019, בהעדר הצדדים.